

rem quāmcunque diversimode vocitari. Si enim duæ nationes illæ diversæ essent, utique diversis quoque vocibus, nempe vernaculis, ea, quæ ante memorata sunt, appellassent. Sic rustici Sineses, ut M. Martinus testatur, & Nomades Turcæ, Scythæve, ut Nasirodinus & alii, in cyclo duodeno per Animalium nomina (eorundem quidem, sed pro utroque idiomate diversa,) computant diei horas, ipsosque dies, & suos annos; istorum temporum cuique suam qualitatem & apotelesma adscribentes, juxta dominantis animalis naturam. Sunt autem (ut hoc quoque adjiciam) eorum temporum apud ambos initia eadem, quæ aliis Sinis sive Cathæis usurpari diximus. Suntque ista

Nomina Horarum, Dierum, Annorum:

XII	XI	X	IX	VIII	VII	VI	V	IV	III	II	I
<i>Sus</i>	<i>Canis</i>	<i>Gallina</i>	<i>Simia</i>	<i>Ovis</i>	<i>Equus</i>	<i>Serpens</i>	<i>Draco</i>	<i>Lepus</i>	<i>Tigris</i>	<i>Bos</i>	<i>Glis vel Mus.</i>
طونخور	ايت	داتوق	پيچين	قوي	يوند	ييلان	لوي	طوشقان	پارس	اوط	كستو
<i>Dognûz</i>	<i>It</i>	<i>Dakûk</i>	<i>Pichin</i>	<i>Kowi</i>	<i>Tûnd</i>	<i>Tîlân</i>	<i>Loui</i>	<i>Tauxkân</i>	<i>Pârs</i>	<i>Oth</i>	<i>Kesegû</i>
				Sinensibus,							
Chu	Keû	Kî	Heû	Yâm	Mâ	Xe	Lûm	T'û	Hû, T'û	Nieû	Xû

Turcicorum populorum, quidam pro primo سيڭكآن *Sizjkân*, pro secundo صغر *Sagir*, pro septimo (ت) *At*, nomina alia, at eorundem animalium, usurpant.

Sinica hæc vocabula petita sunt ex Glossariis, quæ habeo, illius linguæ: ipsas vero ex iis Sinicas notas adscribere hic supervacaneum duxi. Turcæ autem isti in Calendario Turcico, quod ab Æquinoctio verno anni Hegiræ 1036, id est, Christi 1627, qui ipsis LEPORIS erat, Constanti-nopoli institutum editumque fuit, vocantur

مغولاچين و حکماء دشت و ترکان متعاج

Mogolo-Sina, *Philosophi Solitudinis*, *Turca Tamgâzj*: sic regem Cathæorum, uti Sinarum australium regem فغفور

Fagfûr appellari, quidam tradunt; alii idem Tamgâzj cognomen Fagfuri esse: forsan à Taminga vel Tanga, regis Sinarum familiis. Ita ut hic commode intelligi possint Mogoli & Turcæ, qui ipsis Sinis permisti vivant; sive in colonias deducti, sive aliter recepti. Quin etiam Mogolo-Sinæ recte dici possunt Mogoli ipsi, ab imperio illo suo quod potentissimum tenuerunt: nam hisce Turcicum illum annorum cyclum solennem esse & usu pervulgatum, ex plurimis Mirc'ondi locis manifestum est atque certissimum. Absoluto autem Solitudinis nomine fere intelligi solet, quæ proprio كپچاق *Kip-châk*, & Aytono Cumania vocatur; planities nempe illa, quæ ab extremo ortu in occasum, supra mare Caspium usque Ponti fines, se exporrigit longissimo tractu.

Hallucinantur autem plerique omnes, qui

de horis annisque Cathæorum tractarunt, existimantes horarum Sinensium nominibus, quæ antea adducta fuerunt, hæc ipsa proprie animalia significari. Atque in eo etiam errore videtur fuisse Nasirodinus. Cujus hanc arbitror extitisse causam, quod illic positum primæ horæ Sinicæ sive Cathæicæ nomen Çû, & quod hic primum est Xû denotans *Glirem*, tam parum differant enunciatione, ut facile imponere homini peregrino potuerint, & cenferi unum ac idem. At plurimum inter se dissident characteres ipsi: nam Çû quidem illud per 子; hoc verò Xû per 鼠 designatur.

Neque expositi computi utriusque, Sinici & Cathæici, duntaxat forma, voces, & significata conveniunt, ita uti ostensum fuit: sed etiam utrumque ipso usu congruere, & incidere in idem tempus, æque certò demonstrari potest. Nam anno 642 Iezdagirdi, ultimi Persarum regis, fluxisse Cathæis scribit Nasirodinus, cycli sexagenarii annum decimum, كوي دور *Quci-yèu* dictum. Fuit autem ille Iezdagirdi annus, Christi 1273; à quo ad annum nostrum labentem 1654, si abjiciantur sexagenarii omnes, post eundem annum cycli decimum supererunt anni 21; hoc est, à principio cycli erunt anni 31. Itaque hoc ipso anno Christi 1654, fuit annus Cathæorum tricesimus primus, qui illis dicitur كا وو *Kia-v*. Eidemque rei omnino consentaneum est, quod in tabulis suis Ulug-Begus, Tamerlanis nepos, inquit; anno Hegiræ 847, id est, à nato Salvatore Christo 1443, iniisse Cathæis primum cycli